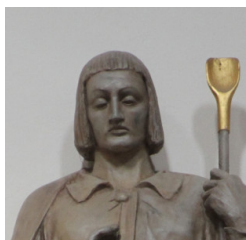

Sv. Vendelín, opát

17. októbra 2021 ✚ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Dnes oslavuje sv. Cirkev blahoslavenú pamiatku sv. Vendelína, patróna roľníkov a pastierov. Sv. Vendelín, či Vendel pochádzal podľa hodnoverných svedkov z rodu kráľov škótskych. Ako nástupníka trónu dali kráľovskí

rodičia syna svojho istému zbožnému biskupovi vychovávať a vzdelávať. V útlom veku poznal márnosť sveta a rozkoš jeho a ako vyrastal na mládenca, tak vzrástala sa v ňom i túžba podľa učenia Pána Ježiša Krista a podľa príkladu svätých Božích, ktorých život rád čítaval, večné blahoslavenstvo vyhľadávať. I zaumienil si, že sa zriekne trónu kráľovského, a že niekde v úkryte Bohu a spaseniu svojmu život svoj zasväti.

Tajne opustil vznešený mládenec palác rodičovský, odel sa v pútnické rúcho, zanechal rodičov, priateľov a vlasť, a preplavil sa cez Anglicko do Francúzska, a stade putoval do Ríma ku hrobom sv. apoštolov. Keď odbavil pobožnosť svoju, navrátil sa do Francúzska a usadil sa neskôr v Nemecku neďaleko Trevíru (Trier) pri Vestrichu v malej chatrči. V tejto skrytosti žil nepoznaný princ kráľovský v modlitbách, v svätom rozjímaní a zapieraní seba. Spával na lôžku z haluzí stromových a živil sa chlebom, ktorý si v okolí vyprosil.

Raz cestoval do Trevíru, aby sa tam posilnil slovom Božím u jedného zbožného kňaza. Na ceste postretol zemana a prosil ho o almužnu. Zeman považoval pokorného mládenca za tuláka, vyvadil sa s ním a riekol: «*Či sa nehanbíš žobrať a leňošiť? Bolo by lepšie, keby si niečo robil. Keď chceš, pod' so mnou, môžeš u mňa dobytok pásť a nemusíš chudobných ľudí o chlieb žobraním okrádať.*»

Pokorný a zbožný mládenec počúval trpezlivo toto pokarhanie a prosil zemana o službu. Zeman ho prijal. Na statku zemianskom pásaval pokorný sluha Boží najprv ošípané, potom kravy a konečne ovce. Povinnosti svoje plnil svedomite. Z úst jeho nevyšlo ľahkovážne slovo, ako to u pastierov obyčajne býva, a s inými pastiermi sa ani nestýkal. Pri stáde svojom, ktoré v tichej prírode Božej sa páslo, kľáčieval na kolenách a modlieval sa vrúcne k Bohu, alebo prespevoval nábožné piesne. Zo skromného pokrmu, ktorý dostával, požíval len tolko, čo mu stačilo k udržaniu života, ostatok rozdával chudobným.

Ale i zbožný pastier musel podstúpiť veľký boj sám so sebou. Diabol pokúšal ho a predstavoval mu bôľ a žiaľ kráľovských rodičov jeho nad zmiznutím jeho; predstavoval mu radosť ich a celého národa, keby sa náhle do vlasti navrátil, skvostný život a slávu kráľovského dvora a terajšie biedne a opovrhlivé postavenie jeho. Sv. Vendelín prosil o pomoc milostivého Boha v tomto pokušení a odporúčal sa do ochrany anjela strážneho. A pokorný sluha Boží bol vyslyšaný! Anjel strážca neopúšťal nevinného mládenca, tešil ho, zjavoval sa mu a povzbudzoval ho na ceste ku dokonalosti. A sv. Vendelín premohol pukušiteľa modlitbou, pôstom a túžbou po vlasti nebeskej. A Boh požehnával prácu jeho. Ani najmenšiu škodu neutrpel zeman nejakou nemocou na dobytku svojom. Stádo zbožného pastiera bolo tučné a dávalo hojný úžitok a množilo sa očividne.

Zeman obľúbil si usilovného pastiera, dôveroval mu; hoci neznal úplne nadzemské cnosti jeho, ctil ho vysoko a vyznačoval ho nad iných sluhov. To vzbudilo závisť, ba i nenávisť proti svätému Vendelínovi u spoluslužobníkov, a preto, ako len mohli, trápili ho. A keď zbožný mládenec všetko trpezlivo znášal, začali ho ohovárať. Zeman dlho nechcel tým klebetám veriť, že mládenec zle opatruje ovce, že ich na ďalekú pašu naháňa, zle pasie a unavuje, že neskoro domov z paše chodí. Na veľa očierňovania vybral sa zeman za sv. Vendelínom koňmo na pašu. I zastihol ho, ako sluhovia hovorili, ďaleko v horách s ovcami, ktoré sa na dobrej paši chutno pásli. Rozhnevaný zeman vyvadil sa s pokorným pastierom, že ovce tak ďaleko unúva a neskoro domov chodí. Sv. Vendelín pokojne vypočul rozhnevaného pána a pokorne riekol: *«Upokojte sa, pane môj, veď to Boh dobre spraví.»* Zeman vysadol na koňa a vracal sa domov. A hľa, keď zeman cvalom ku hradu svojmu sa blížil, uzrel pred sebou ovčiara a stádo veselo poskakovať. Div tento otvoril oči zemanovi. Poznal nevinnosť verného podivného pastiera, prosil ho za odpustenie, že mu ublížil a ponúkal mu väčší plat a lepšiu službu. Ale pokorný sluha Boží uspokojil sa so stavom svojím a prosil zemana len o plat svoj, ktorý potom medzi chudobných rozdal.

Za dlhší čas pásaval pokorný sluha Boží ovce zemanove a slúžil Bohu, nikým nemýlený v krásnej prírode; šumné stránne hôr ozývali sa žalmami jeho a Boh dobrotivý chránil stádo jeho pred nákazlivou chorobou, ktorá v tom kraji často zúrila. Okolité roľníci a pastieri prichádzali ku svätému ovčiarovi a prosili ho, aby dobytok ich uzdravil a požehnal. A sv. Vendelín prežehnával znamením sv. kríža nezdravý dobytok s najväčšou pokorou a dôverou v Božie milosrdenstvo, a nákazlivá nemoc prestala nivočiť dobytok v tom kraji.

A keď svätý Vendelín častými návštevami ľudí, ktorí ho zvelebovali, v pokornej nábožnosti svojej mýlený bol, prosil zemana, aby ho zo služby prepustil. Obdržané vyslúžené peniaze rozdal chudobným a vystavil si neďaleko kláštora, ktorý kráľ Dagobert založil, chudobnú chyžku a viedol v nej pustovnícky život. Keď zbadali mnísi kláštora v meste Tholey (západné Nemecko) prísny život jeho, prijali ho medzi seba. V kláštore žil veľmi prísne a usilovne čítaval bohoslovecké knihy. Zložil slávnostný sľub do rúk opáta Primina, a bol vzorom iným mníchom pokorou svojou, poslušnosťou, nábožnosťou a zapieraním seba. Keď sa zdokonalil v bohosloveckých vedách, bol za kňaza vysvätený. A dobrotivý Boh činil na príhovor pokorného sluhu mnoho divov.

Okolité hospodári prichádzali k nemu i do kláštora, keď nákazlivá choroba dobytky zúrila a prosili zbožného mnícha o radu a pomoc. A pokorný sluha Boží uzdravoval znamením sv. kríža nakazený dobytok. Povešť svätosti jeho šírila sa vždy viac. A keď opát Primin zomrel, vyvolili si mnísi tolejskí sv. Vendelína na miesto opáta jeho. Pokorný sluha Boží nechcel túto hodnosť prijať; ale biskup trevírsky nahovoril ho ku tomu. A za dlhé roky spravoval potom sv. Vendelín ako opát bratov svojich a bol im vzorom v kresťanskej dokonalosti a opravdivým otcom. Milostivý Boh poprial mu vysokého veku dožiť ku požehnaniu nielen rádu, ale i okolitých veriacich.

Vo vysokej starobe upadol do ťažkej bolestnej nemoci, ktorú s nepremoženou trpezlivosťou a vrúcnou oddanosťou do vôle Božej znášal. Keď sv. Vendelín cítil blízku smrť svoju, pripravoval sa k nej s veľkou kajúcnosťou, prijal z rúk sv. Severína sviatosť sviatosti zomierajúcich a vyzradil mu i vysoký rod svoj a doterajší život. I žiadal, aby telo jeho bolo pochované na tom mieste, kde ako pustovník žil. I usnul v Pánu roku 1015.

Telo sv. Vendelína bolo pochované na tom mieste v lese, kde sa bol ako pustovník usadil. Sv. Severín oznámil bohumilý život jeho pápežovi a nábožný ľud roľnícky začal ho ako patróna svojho ctiť, a to tým viac, keď sa na príhovor jeho pri hrobe mnohé divy diali. Neskôr vystavený bol nad hrobom jeho pútnický chrám a kláštor benediktínsky a pri ňom povstalo mestečko Sankt Wendel neďaleko Trevíru. A sv. Vendelín býva ctený ako patrón roľníkov a hospodárov, ktorí ho vzývajú o pomoc pri nákazlivých nemociach dobytká. Sv. Vendelín vyobrazuje sa ako mladý pastier, s palicou, krížom opatrenou; pri ňom stádo oviec.

Modlitba

O milý sv. Vendelín, pros za všetkých veriacich, ale zvlášť za roľníkov, aby vždy pamätali na slová Pánove: «*Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a spravodlivosť Jeho, ostatné všetko bude vám pridané.*»
Skrze Ježiša Krista, Pána nášho. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-vendelin-opat/>